

Zpravodaj

5/2005

Září

pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává Římskokatolický farní úřad v Pardubicích

OBSAH

ZE ŽIVOTA

FARNOSTI str. 2-4

- Rozhovor
- Personální změny
- Kněžské svěcení a primice Petra Šabaky

KATECHETICKÉ

OKÉNKO str. 5

- Rozvrh výuky náboženství v šk. r. 2005/2006
- Příprava pro svátost křtu dospělých a svátosti biřmování

PLENÁRNÍ SNĚM str. 6

- Zakončení
- Zpráva pro ministranty

SALESIÁNSKÉ

STŘEDISKO str. 7

- Slavnostní požehnání
- Den o řeholním životě
- Kroužek tvoření pro děti

CHARITA - MISIE str. 8-9

- Dovolena s vozíčkáři
- Beseda
- Tříkrálová sbírka 2006

ZPRÁVY

Z DIECÉZE str. 9

- Sbírka na církv. školství

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ

MLÁDEŽ str. 10-11

MLÁDEŽ str. 12

- Letní skautský tábor
- Ministrantský tábor
- Setkání „spolča“

RŮZNÉ str. 13

- Večeřadla MKH
- Recitál Evy Henychové
- Pozvánka do scholy

KALENDÁŘ str. 14

rožíváme nyní období poprázdňové, které má své konkrétní podoby.

Mnozí se po času, kdy platil jiný řád, snaží začít to, co je během roku zaběhnuté a nosné pro společný život jak v rodině, tak ve farnosti, v zaměstnání a ve společnosti vůbec.

Dále je to čas, kdy vzpomínáme při návštěvách na chvíle do-

volené, dělíme se o zážitky, zkušenosti i fotky.

Nový začátek je vždy příležitostí se zamyslet, co mohu v „zajetých“ kolejích získat nebo jak a co udělat, abych z konkrétní situace měl více užitek, a to nejen já, ale i druzí, kteří žijí vedle mne. V posledních letech nás množství pracovního vytížení, zájmů a aktivit může vést ke konstatování, že již není čas a více sil na další zapojení. Jistěže to bývá ve většině případů pravda. Na druhé straně si myslím, že není nikdy pozdě opět „oprášit“ žebříček hodnot, který je v našem srdci, v naší rodině. Každý den je pro nás od Boha jako darem připravený časový úsek, je na nás, zda jej takto přijmeme a využijeme.

Papež Jan Pavel II. nám ve svém apoštolském listě „Mane nobiscum Domine“ („Zůstaň s námi Pane“ Lk 24,29) na začátku Eucharistického roku v říjnu roku 2004 předložil téma „Neděle“ jako dne vzkříšeného Pána a zvláštního dne církve. Vybral nás, abychom znovu objevili slavení eucharistické oběti jako srdce neděle a zároveň jako tajemství jeho „skutečné“ přítomnosti. Ne-

žádá, aby se dělaly mimořádné věci, nýbrž aby všechny iniciativy byly poznamenány hlubokou niterností.

V žalmu 34,9 nacházíme výzvu, která se může stát i naším mottem do budoucího času: „**Okuste a vizte, jak je Pán dobrý**“. I toto může být naše úsilí ke znovuobjevení a plnému prožívání neděle jako dne Páně i dne církve.

Tak jako emauzští učedníci chceme prosit: „**Zůstaň s námi Pane**“, abychom zakusili – jako oni – jak ve stmívání končícího dne a v temnotě, která tížila jejich srdce, byl onen poutník světlem, které probouzelo naději a otvíralo jejich duše pro touhu po plném světle.

P. Antonín Forbelský

ROZHOVOR S P. ANTONÍNEM FORBELSKÝM

Milý otče Antoníne, 1. července 2005 jste se stal administrátorem pardubické farnosti. Myslím si, že místní farníky potěší několik slov o Vás osobně. Můžete, prosím, prozradit, odkud pocházíte?

Narodil jsem se v Českém ráji v Jičíně. Město bylo založeno již ve 13. století. Největšího rozkvětu zaznamenalo za doby Albrechta z Valdštejna (1580-1634), který měl v plánu přeměnit Jičín na hlavní město svého panství, dokonce zde chtěl zřídit biskupství. Jeho plány však zhatila násilná smrt 25.2.1634.

Můžete nám prozradit, z jaké rodiny pocházíte? Byla vaše rodina věřící, nebo jste se s Kristem setkal nějakou jinou cestou?

Pocházím z věřící rodiny. Moji rodiče - stejně jako i mých pět sourozenců - mne vedli k Bohu a vytvářeli nenásilně prostředí, které posilovalo život z víry. Snažíme se i nyní vzájemně povzbuzovat se ve víře. Pravidelně se scházíme a též trávíme v létě společně dovolenou.

Čím jste chtěl být jako malý kluk?

V první třídě si pamatuji, že jsem chtěl být učitelem. Později, při odpovědi na tuto otázku v jednom úkolu do školy, mi maminka „napověděla“: stavitel mostů...

Jak jste se dostal ke kněžskému povolání?

Již od „mala“ jsme pravidelně chodili s rodiči do kostela, později jsem přísluhoval jako ministrant u oltáře. Od svých 14 let jsem jezdil v neděli s naším kaplanem do okolních farností a hrál na varhany. Toto prostředí služby mne formovalo a velkou měrou přispělo k tomu, že jsem podal přihlášku do semináře. Samozřejmě zde jsou i jiné „dotace“, které člověk jen tuší...

Měl jste nějaký vzor pro volbu kněžského povolání?

U nás na faře – arciděkanství se během mého dospívání vystřídal mnoho kaplanů i děkanů. Každý svým dílem přispěl k mému obrazu „kněžství“. Nejvíce však asi vděčím panu děkanovi Františkovi Polreichovi, který mne též křtil. Byl to velice moudrý a rozvázný pastýř.

Kde všude jste působil ve vykonávání kněžské služby?

Po kněžském svěcení, které jsem přijal v červnu 1989 v královéhradecké katedrále z rukou tehdy pražského světícího biskupa Jana Lebedy, jsem

byl poslán jako kaplan do Náchoda. Zde jsem kromě sametové revoluce prožil pěkné chvíle v doprovázení moudrého kněze P. Františka Šotoly. Potom jsem byl poslán do okrajové farnosti Trutnova, která „sahala“ díky dalším šesti skoro až ke Sněžce. Zde jsem prožil krásné dva roky, na které rád vzpomínám a děkuji Bohu i lidem. Mojí další „zastávkou“ byly Litoměřice (již podruhé), konkrétně Teologický konvikt. Z jednoho slibovaného roku to bylo sedm pěkných let prožitých s panem rektorem Mons. Františkem Koutným, kterého si moc vážím. Po uprázdňení místa vicerektora v Arcibiskupském semináři v Praze jsem byl „přesazen“ do velkoměsta. Po devíti „semestrech“ jsem byl požádán nově jmenovaným litoměřickým biskupem Mons. Pavlem Posádem, zda bych mu nešel pomoci do Litoměřic jako osobní sekretář. I když pan biskup Dominik se mnou již „počítal“ do Pardubic, vyšel vstříc prosbě litoměřického biskupa a do 30.6.2005 mne uvolnil pro službu sekretáře biskupa.

Vaše poslední působiště bylo v Litoměřicích, kde jste pracoval jako sekretář biskupa Mons. Pavla Posáda. Čím pro Vás byla tato služba obohacující?

Vracel jsem se do míst, kde jsem prožil pět let jako student, potom sedm jako vicerektor v Teologickém konviktu. Tehdy jsem působil v Litoměřicích i v pastorači. Na tento čas s vděčností vzpomínám. Třetí příchod do Litoměřic - v pozici nového sekretáře nového biskupa byl pro mne krokem do známého prostředí, i když nové služby. Obohacující pro mne bylo poznání vlastního chodu diecéze a zároveň i velké zodpovědnosti jejího pastýře. Prožil jsem situace, v kterých jsem mohl opět upevnit a rozvinout víru v Boží pomoc. Též jsem se opět ujistil o vstřícnosti a obětavosti většiny kněží i věřících této diecéze.

Vracíte se po mnoha letech do pastorece do veliké farnosti. Můžeme říci, že Pardubice jsou druhým největším městem v naší diecézi. Jaké jsou vaše priority v pastorační službě v tomto městě?

Netajím, že jsem se do pastorece těšil. Jsem vděčný za těch třináct let mimo farnost, které mne obohatily, a nyní chci se opět otevřít pro tyto konkrétní farnosti. Jako prioritu vnímám z mé strany postupné poznávání místní farní rodiny neformální účastí na jejím životě, setkávání i ostatních aktivitách. Chci být otevřený na této společné cestě

(Pokračování na stránce 3)

(Pokračování ze stránky 2)

všemu, co zde během času díky mým předchůdcům „vyrostlo“ a snažit se, abychom byli společně co nejvěrohodnějšími svědky – reprezentanty Krista v tomto městě.

Ještě chci říci, že kromě Pardubic mám na starost farnosti Třebosice a Mikulovice, kde konkrétně probíhá generální oprava kostela. Věřím, že se mi, dle možností, podaří skloubit potřeby jednotlivých farností.

Připravujete nějakou konkrétní aktivitu, ve které byste navázal osobní kontakt s lidmi, kteří mají snahu se s vámi setkat a spolupracovat na nějakých pastoračních projektech?

Rád bych se setkal během měsíce září s lidmi, kteří již zde ve farnosti pastoračně spolupracují, abych konkrétněji poznal jednotlivé aktivity a společně s pastorační radou se snažil připravit určitý výhled do budoucna. Vše bude jistě záležet na odvaze každého přispět do společného svým dílem.

Je zde ve farnosti něco, co Vás na první pohled oslovilo?

Na první pohled je pro mne novou skutečností počet farníků na bohoslužbách. V Trutnově, ale i později v Litoměřicích to bylo jiné. Myslím, že jsem si již během několika nedělí „zvykl“.

Též účast na bohoslužbě o svátku sv. Bartoloměje – patrona farnosti i města – byla pro mne pěkným dárkem.

Dáte k dispozici e-mail a telefonní číslo?

Současné komunikační prostředky podporuji a rád využívám. Na minulém místě díky mé službě byly moje kontaktní údaje zveřejňovány, nepočítám v této věci se změnou. Pro bližší kontakt, výměnu názorů a společné hledání konkrétních odpovědí však vždy dám přednost osobnímu kontaktu.

Závěrem: Co byste chtěl vzkázat farníkům pardubické farnosti?

Aby měli radost z pravdy o životě a odvahu za ní stát.

Za rozhovor děkuje P. Vladislav

P. Antonín Forbelský
e-mail: forbelsky@centrum.cz
Mobil: 731 598 842

SLOVO K PERSONÁLNÍM ZMĚNÁM NA PARDUBICKÉ FAŘE.

Čtyři roky byl v tomto smyslu u nás klid. Letošní rok byl jako zemětřesení.

Kněžské svěcení **Petra Šabaky**, který u nás prožil JPR (jáhenský pastorační rok), a jeho následný odchod do farnosti Jičín. Petr byl velice komunikativní a všem otevřený člověk. Díky za vše, co ve farnosti za tento rok vykonal.

V těchto dnech „pětatřicátník“ **P. Josef Matras** odešel do Bystrého u Poličky, farnosti s velkým poutním chrámem zasvěceným Panně Marii Karmelské. Tam, na Vysočinu, táhlo srdce našeho spolubratra Josefa. Odcházel opravdu na vlastní žádost. Zůstává zde po něm část díla generální opravy mikulovického kostela. Chci mu tímto poděkovat za 4 roky společného života, za jeho pracovitost, za vše, co zde dobrého vykonal.

Nakonec na začátku září od nás odešel do Teologického konviktu v Olomouci **Ing. Tomáš Fiala**. Od února, po dokončení VŠ strojní, byl součástí naší komunity. S obětavostí, ochotou a šikovností dělal vše, co jsme potřebovali. Moc nám bude chybět. Provázejme ho svými modlitbami na jeho cestě ke kněžství.

Protože jsem často zaměstnáván úkoly z biskupství a v celé diecézi, cítil jsem dluh vůči farnosti Pardubice. (Např. v květnu a červnu jsem nemohl být na jediné nedělní farní hlavní mši sv. v 9.00). Tento problém se řeší příchodem zkušeného kněze **P. Antonína Forbelského**. On je od letošních prázdnin statutárním orgánem Ř.k. farnosti Pardubice. Samozřejmě mu spolu s ostatními budu pomáhat podle potřeby.

I náš kaplan **P. Vladislav** předal jednu ze svěřených farností - Opatovice - nově příchozímu knězi do našeho vikariátu P. Pavlu Nowatkovskému.

Koho se „zemětřesení“ nedotkla je pan arciděkan **P. Jaromír Bartoš** a jáhen **Karel Kylar**. Jako odcházející administrátor farnosti děkuji všem za spolupráci. A jako na faře s Vámi bydlící se těším ze společného života s Vámi.

Ať Pán žehná a pomáhá P. Antonínovi, který nese odpovědnost za tuto v diecézi největší a náročnou farnost.

+ Josef Kajnek

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

KNĚŽSKÉ SVĚCENÍ PETRA ŠABAKY 16.7.2005 Hradec Králové

V pátek 15.7.2005 se část pardubické klášterní scholy sešla na nádraží, aby se ve 13 hod. vydala vlakem směr Hradec Králové. Po příjezdu jsme se odebrali na Velké náměstí ke katedrále Svatého Ducha. Zde už čekala diecézní kapela VeKa. Spolu jsme všichni odešli na kůr katedrály, abychom nazkoušeli písně na sobotní svěcení. Zkouška trvala asi od půl třetí do sedmi s drobnými přestávkami. Ubytování jsme byli v církevní škole, kde po večeři pokračovala zkouška do deseti hodin večer.

Sobotní zkouška začala v 8 hod., samotné svěcení bylo od 9³⁰ hod. Katedrála se začala plnit už po půl deváté. Hlavní celebrantem slavnostní mše svaté byl diecézní biskup Mons. Dominik Duka s asistencí mnoha kněží, biskupů, jáhnů a ministrantů celé královéhradecké diecéze. Kněžské svěcení přijali dva jáhni a jáhenské svěcení čtyři bohoslovci. Celý obřad trval asi 2,5 hod. Po svěcení následoval před katedrálou zpěv písně složené speciálně pro Petra a po ní společné foto všech. Někteří se potom odebrali do budovy biskupství k připravenému pohoštění a ostatní odjžděli na DCŽM Vesmír v Deštném v Orlických horách. Všem se celý obřad velmi líbil.

PRIMICE P. PETRA ŠABAKY 17.7.2005 DCŽM Vesmír

V neděli jsem se spolu se třemi lidmi ze spolča vydal autem na Vesmír. Po příjezdu jsme měli ještě trochu času do začátku primice, a tak jsme si šli prohlédnout nově zrekonstruovaný Vesmír a trochu se projít do přírody poblíž kostela sv. Matouše. Začátek mše svaté byl v 15h. Svatý Matouš byl zcela zaplněn lidmi, kteří na primici přijeli. Po závěrečném proslovu novokněze Petra Šabaky a požehnání následoval přesun před budovu Vesmíru, kde proběhl slavnostní přípitek, který pronesl P. Pavel Rousek, zazpívalo se „Živijó“ a pak jsme si všichni navzájem symbolicky přitukli. Jako pohoštění byly připraveny řízky se salátem, k pití pivo, limonáda nebo čaj. Asi od 19h. byl připraven ve společenské místnosti Vesmíru pro všechny program. Celé akce se zúčastnilo celkem 416 lidí. Všichni jsme odjžděli z Vesmíru plni dojmů z příjemně stráveného nedělního odpoledne.

Za pardubické „spolčo“ Vašek Volf

Ň Ň Ň Ň Ň Ň

KATECHETICKÉ OKÉNKO

ROZVRH VÝUKY KATOLICKÉHO NÁBOŽENSTVÍ V PARDUBICÍCH pro Základní školy ve školním roce 2005/2006

	1. třída	2. třída	3. třída	4. třída	5. třída	6. třída	7. třída	8. třída	9. třída
Pondělí	15:15– 16:00 fara P. A. Forbelský		16:15 – 17:00 fara P. A. Forbelský		15:15 – 16:00 fara I. Fibichová		16:15– 17:00 fara Ilona Fibichová		
Úterý							17 – 17:45 hod. salesiáni		
Středa									
Čtvrtek	15:15– 16:00 fara I. Fibichová		16:15 – 17:00 fara I. Fibichová		15:15– 16:00 fara P. Vlad. Brokeš		15:15– 16:00 fara P. Vladislav Brokeš		
Pátek	14:15 – 15:00 salesiáni			14:15 – 15:00 salesiáni		14:15 – 15:00 salesiáni		16 – 17 hod. salesiáni	

Vyučování bude upřesněno dle přihlášených dětí.

Čtvrtek 16.15 – 17.00 hod. na faře - náboženská „výuka“ hrou pro předškolní děti

KONTAKTY

Fara (arciděkanství) je v centru, Kostelní 92, tj. naproti Grandu.
Tel. 466 512 576, mob. 731 402 221, e-mail: marijano@volny.cz

Salesiánské středisko mládeže (SaSM) je na Skřivánku, Zborovské náměstí 2018.
Tel. 466 335 178, e-mail: pardubice@sdb.cz

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI KŘTU DOSPĚLÝCH

Ve středu 28. září 2005 v 19.00 na faře začíná **příprava ke svátosti křtu pro dospělé**. Již v této chvíli máme několik žadatelů a velice rádi dáme příležitost i všem ostatním zájemcům. Příprava bude zaměřena na vzdělání v oblasti víry.

Důležité však je také vytvořit společenství, ve kterém každý bude moci zakusit rodinu, kterou je církev. Příprava ke křtu se bude konat každých 14 dní.

Prosím všechny účastníky, aby přišli na toto první setkání.

P. Vladislav Brokeš

PŘÍPRAVA KE SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

V úterý 4. října 2005 v 19.00 na faře začíná příprava ke svátosti biřmování. Další schůzky budou **ve středu** každých 14 dní.

Doporučená nejnižší věková hranice je 15 let, ale vždy záleží na společné domluvě biřmovance, rodičů a kněze. Budu vám vděčný za ohlášení účasti.

P. Vladislav Brokeš

Kontakt:
marijano@volny.cz
tel: 731 402 221

PLENÁRNÍ SNĚM

PLENÁRNÍ SNĚM

ZAKONČENÍ

Ve dnech 6. – 10. července se konalo II. zasedání Plenárního sněmu katolické církve v ČR. Naši diecézi zastupovali biskupové Dominik a Josef, generální vikář Josef Socha, biskupští vikáři Karel Moravec, Josef Suchár, Václav Vacek, dále zástupci věřících pan Marek Výborný, paní Lenka Palkovičová a pan Pavel Pavliš (za onemocnělou Ludmilu Horáčkovou).

Materiály plenárního sněmu po projednání v plénu byly schváleny a po následné redakční úpravě a překladu budou předány ke schválení Apoštolskému stolci. Přes mnohé oprávněné připomínky a kritiky je nutné přijmout skutečnost tohoto plenárního sněmu, který se uskutečnil po více jak 150 letech, jako pozitivní zkušenost. Plně se ztožňuji se slovy preambule sněmovního dokumentu: „Vděčně si uvědomujeme, že sněm rozvíjí nadpřirozený smysl pro víru celého lidu, když od biskupů po poslední věřící laiky dává najevo svůj obecný souhlas ve věcech víry a mravů.“ (srov. LG 12)

Schválený dokument je na mnoha místech hodnotným textem a dává základ pro další práci. Zcela jistě má i svá slabá místa, ale to se vždy stává u podobných dokumentů.

Již na sněmu jsem sdělil své přání a úmysl pokračovat v práci sněmu, a to formou diecézní syno-

dy. Po potřebné přípravě, až skončíme sedmiletý pastorační program. Po rozhovorech s poradními diecézními orgány bude stanoveno datum zasedání a načrtnut program, který bude připomínkovan kněžími na vikariálních poradách a věřícími na zasedáních pastoračních farních rad v jednotlivých farnostech. Jedině tak naplníme výzvu papeže Jana Pavla II. vyslovenou na Velehradě v roce 1990: „Vaše pouť za svobodou musí pokračovat. Chodte jako synové světla. Svoboda pouze vnější bez vnitřního osvobození plodí chaos. Stůjte ve svobodě, ke které vás osvobodil Kristus.“ Tato výzva se stala součástí článku 9 sněmovního dokumentu *Život a poslání křesťanů v Církvi a ve světě*. Považuji za náš úkol tuto výzvu naplňovat i v naší místní církvi.

Diecézní synoda dá širší účast kněžím a laikům na sněmovním procesu a řešení úkolů či problémů může mít konkrétnější podobu.

Děkuji všem, kteří se na přípravě plenárního sněmu podíleli, jak v přípravných kroužcích, tak přímo na zasedání sněmu. Můj dík patří také všem, kteří se jak v době přípravy, tak v době konání sněmu za něj modlili. A prosím, podporujte modlitbou zamýšlenou diecézní synodu.

S díky

biskup +Dominik

V rámci Dnů evropského
kulturního dědictví
se uskuteční
**v kostele sv.Bartoloměje
v Pardubicích
v neděli 11.září 2005
v 16.30hodin**
přednáška
profesora Petra Piťhy
na téma:

**VKLAD ČESKÝCH ZEMÍ
DO KULTURNÍ JEDNOTY
EVROPY**

DŮLEŽITÁ ZPRÁVA PRO PARDUBICKÉ MINISTRANTY

Jak jsem si všiml, tak někteří ministranti netrpělivě očekávají začátek ministrantských schůzek. A je se na co těšit! Tak jako v loňském roce, tak i tentokrát se dozvíte mnoho zajímavého ze světa liturgie a budete moci doma vyprávět rodičům poznatky, které budou i pro ně zcela nové. K ministrantům patří také sport a výlety. Proto neváhejte a přijďte na první schůzku v pátek 23. září ve 14.30 na faru. Po domluvě budeme moci hodinu setkávání ještě upravit.

Hned se ale připravte na neděli 25. září, kdy vyrazíme společně do Chocně na primici novokněze P. Jaroslava Axlera, která začne ve 14.30.

Na velké dobrodružství se těší P. Vladislav

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO

Místní komunita SDB v Pardubicích spolu se Salesiánským střediskem mládeže chce poděkovat Bohu i všem přátelům a příznivcům Don Boskova díla. Proto všechny zve na **slavnostní požehnání dokončeného vstupu do kaple sv. Václava** na Zborovském náměstí. Požehnání udělí otec biskup Josef Kajnek dne **28. 9.** tohoto roku **v 8:30 hodin** v rámci poutní mše sv. ke cti sv. Václava. Při této slavnosti bude do kaple vnešen též obraz sv. Dona Boska, který v této kapli byl instalován po jejím vysvěcení a po dobu totality opatrován dobrými lidmi. V současné době nám byl zpět do kaple navrácen. Po mši svaté, sloužené za všechny přátele a dobrodince, kteří nám pomohli dílo dotáhnout do zdárného konce, je možné zůstat na malé pohoštění a přátelské rozhovory.

Srdečně zve vděčná salesiánská komunita.

Díky Josef T.

**Komunity
sester salesiánek z Hradce Králové
a salesiánů z Pardubic**

zvou děti mladší i starší na v pořadí třetí

DEN O ŘEHOLNÍM ŽIVOTE

pro děvčata i chlapce

Datum konání: 1. října 2005

Místo konání: Salesiánské středisko mládeže v Pardubicích,
Zborovské náměstí 2018, Pardubice

Přijďte v 9:00 hod.

Co na vás čeká?

- = scénky a písničky
- = pracovní skupinky aneb zkusíme to prakticky
- = pro rodiče je připravena beseda
- = společně poobědváme
- = velkohra pro děti i rodiče
- = mše svatá
- = a na závěr je připraven **TÁBORÁK**

Končit budeme asi v 18:00 hod.

Rádi přivítáme děti (přibližně ve věku 5 – 15 let) i s jejich rodiči, duchovními, katechetkami...

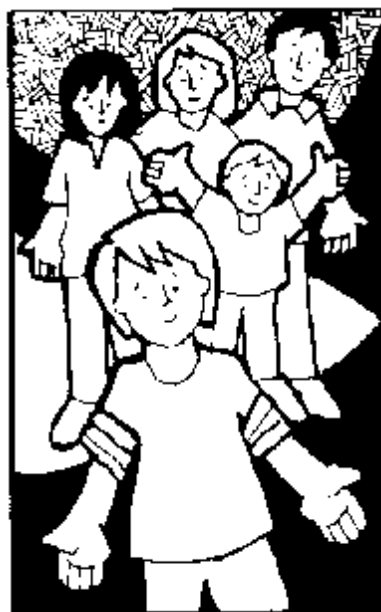
S sebou si vezměte sportovní oblečení, cca 30,- Kč příspěvek na oběd.

Dopravní spojení je z hlavního vlakového nádraží autobusem č. 6, zastávka Zborovské nám.

Přihlášky zašlete do 15. 9. 2005 na Katechetické centrum v Hradci Králové: tel.: 495 063 420, 737 215 335 (i SMS), e-mail:

kc@diecezezhk.cz.

Stačí nahlásit jméno jednoho zástupce skupiny a počet účastníků.

KROUŽEK TVOŘENÍ PRO DĚTI

Salesiánské středisko otvírá na rok 2005/06 kroužek tvoření z papíru, dřeva, látek a dalších materiálů. Schůzky se konají **každý čtvrtek od 16:00 hodin.**

Začíná se 15. září.

Co nás čeká?

- 15. 9. Seznamovací plakátek a výroba voňavých mejdlíčků
- 22. 9. Závěsná zvířátka
- 29. 9. drátkování kamínků
- 6. 10. krabička na poklady
- 13. 10. akvárium s rybičkami
- 20. 10. originální obal na sešity
- 27. 10. batikování triček

... a spousta dalších zajímavých věcí.

Přihlášky na tel:

777 063 282

Marie Nováková

a

777 064 314

Marie Zimmermannová ml.

9. LETNÍ DOVOLENÁ S VOZÍČKÁŘI

Dobrovolnické středisko Vozíčkář Oblastní charity v Pardubicích uspořádalo v první polovině srpna již devátou společnou dovolenou rodin i jednotlivců se svými šesti kamarády a kamarádkami. Pět z nich žije trvale v Ústavu sociální péče pro tělesně postižené v Hořicích a jeden v obnovém charitním zařízení v Hrabyni u Ostravy.

Naše letní pobyty jsou zaměřené na společné hry a poznávání nových míst. Letos jsme jej uskutečnili ve Dvoře Králové, jehož Safari je nevyčerpatelným zdrojem pozorování, poučení i zábavy. Někteří je navštívili několikrát. Líbilo se tam jak vozíčkářům, tak malým dětem kamarádů – ošetřovatelů. Vyrázili jsme ale také na výlet do Nového Města nad Metují. Schody zámecké věže jsme sice s pěti vozíky nezvládli, ale náměstí jsme si prohlédli a prozkoumali formou poznávacího testu, který plnil každý vozíčkář v týmu s dětmi a dospělými průvodci. Ve Dvoře Králové také stálo za zhlédnutí muzeum starých časů, kde se ocitnete

v hokynářském krámku, v hospodě nebo můžete obdivovat staré motorky a spoustu zařízení a přístrojů řemeslnických dílen či hospodářských usedlostí.

Tato setkání s lidmi „z jiného světa“ jsou stále velmi inspirativní a obohacující pro nás, kteří neustále něco nestíháme. Naši kamarádi mají naopak spoustu volného času, který tráví čekáním... Na co, si asi domyslíte. Život jakoby s nimi už nepočítal. My jsme jim ale vděční, že si jejich prostřednictvím můžeme alespoň třikrát do roka trochu „srovnat“ žebříček svých hodnot. Máte-li chuť podívat se někdy s námi, určitě dejte vědět. Nejlépe MUDr. Vladimíru Červinkovi, vedoucímu našeho střediska na tel. 732 138 713.

Závěrem děkujeme Oblastní charitě Pardubice, která každým rokem naše pobyty finančně podporuje.

Marie Zimmermannová

BESEDA S ÚČASTNÍKY SVĚTOVÉHO SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KOLÍNĚ NAD RÝNEM.

Jak již bylo napsáno, Oblastní charita Pardubice zahájila svoji činnost v bývalé Základní škole v Třebosicích. V rámci své činnosti zde pořádá besedu s účastníky světového setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem. Beseda se bude konat v neděli 18. září v 16 hod. Pokud tato beseda nebude zajímat děti, které vezmete s sebou, mohou si hrát nebo sportovat ve školní tělocvičně.

Za Oblastní charitu Pardubice budou o svých zážitcích ze setkání hovořit vrchní sestra Mgr. Marie Hubálková se svojí kolegyní zdravotní sestrou Ludmilou Pokornou. Beseda bude doplněna bohatým obrazovým materiálem. Rádi přivítáme i další účastníky setkání mládeže s papežem Benediktem XVI., kteří se přijdou podělit o své zážitky.

K. Tajovský

CHARITA—MISIE

OBLASTNÍ CHARITA PARDUBICE
hledá spolupracovníky - koledníky
PRO TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU 2006,
která se bude konat ve dnech 1. – 6. ledna 2006

Oblastní charita Pardubice pořádá již několik let každý rok v týdnu před svátkem Zjevení Páně (6. ledna) Tříkrálovou sbírku ve prospěch svých aktivit. Jedná se zejména o pečovatelskou a ošetrovatelskou službu, ale i o další služby.

Tato sbírka by nebyla možná bez pomoci dobrovolníků, kteří provádějí vlastní akci na veřejných místech. Jedná se o tříčlenné skupinky v kroji svatých Tří králů, jejichž vedoucí musí být plnoletý, protože zodpovídá za splnění podmínek povolení sbírky. Tyto podmínky zaručují, že se vybrané peníze upotřebí na vyhlášený program a zamezí zneužití akce podvodníky. Dobrovolníci jsou také kryti pojištěním během sbírky.

Po zkušenostech minulých let je výsledek sbírky přímo závislý na jejich obětavosti a přípravě. Proto se na Vás obracíme, a to v dostatečném předstihu, s žádostí o pomoc při získávání dobrovolníků pro tuto akci.

Charita má k dispozici krátký (30 min) program o

podstatě svátku Zjevení Páně (lidově zvaného svatých Tří králů), ve kterém seznámí zájemce s jeho historií. S přihlášenými dobrovolníky bude uskutečněna schůzka, na které dostanou další informace, případně se nacvičí koledy. Vítaným doplňkem sbírky bude soutěž o koledníka s nápaditým kostým a o nejkrásnější vlastnoručně vyrobený betlem.

Vzhledem k tomu, že charita je nezisková organizace a její činnost je závislá na dobrovolných darech, žádáme Vás o podporu Tříkrálové sbírky tím, že se zúčastníte této sbírky nebo získáte dobrovolné koledníky z řad svých dětí a vnuků. Podrobnější informace Vám rádi poskytneme na Oblastní charitě Pardubice, V Ráji 732, příp. osobně. Mnozí z vás již pomáhali při sbírce 2005 a předchozích letech, pomozte nám i tentokrát.

Zdraví Vás

Bc. Karel Tajovský, ředitel OCHP

ZPRÁVY Z DIECÉZE

3. SBÍRKA NA CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ V KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZI

**Nedělní sbírka ve všech kostelích naší diecéze
dne 18. září 2005
je určena na podporu církevního školství.**

Drazí věřící, bratři a sestry, začal nový školní rok. Jménem zřizovatele našich církevních škol a školských zařízení v naší královéhradecké diecézi, obracíme se na Vás jako v letech předchozích s vyhlášením sbírky na podporu církevního školství v diecézi.

Naše církevní školy – Křesťanské mateřské centrum Sedmíkráska, letos začínající Mateřská škola v Hradci Králové, dvě základní školy (v Borohradku a Hradci Králové), tři gymnázia (v Hradci Králové, Kutné Hoře a Skutči), Církevní dívčí internát v Hradci Králové – Kuklenách a Diecézní teologický institut, vznikly po roce 1990 a navázaly tak na požehnanou tradici církevního školství před rokem 1950. Jejich žáci a studenti mají možnost kromě všeobecného, středoškolského i vysokoškolského studia prožívat léta svého vzdělávání v duchu křesťanských tradic a ideálů.

Poděkování patří všem, kteří se za tyto církevní

školy modlí a podporují jejich činnost peněžním darem. V minulém roce sbírka na školství vynesla 835 387,- Kč. Rozdělili jsme ji školám podle aktuálních potřeb.

Sbírka v letošním roce se koná 18. září při všech nedělních bohoslužbách. Způsob příspěvku však může být i složenkou, převodem z účtu, nebo osobním předáním do pokladny na Biskupství královéhradeckém. Bližší informace vám poskytne ředitel výše uvedených škol anebo sekretariát generálního vikáře (tel. 495 063 616, Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, e-mail: gv@diecezezhk.cz). Děkujeme Vám za Vaši štědrost, kterou našim církevním školám projevíte svým příspěvkem. Tak pomáháte k lepšímu vybavení jednotlivých škol a tím i k zdokonalení výuky. Tento Váš velkodušný příspěvek bude zároveň i závazkem pro studenty a žáky, aby lépe, svědomitěji a s větším nasazením využili čas své přípravy na život.

Mons. Josef Socha
generální vikář

Mons. Dominik Duka OP
biskup královéhradecký

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KOLÍNĚ NAD RÝNEM

Na počátku bylo pozvání...

„Jedeš do Kolína?“

„A ty snad jo?“

„No jasně, pojeď taky!“

Tak takhle to všechno začínalo. S blížícím se termínem odevzdání přihlášek takových rozhovorů přibývalo a přibývalo. Na místě činu se nás z pardubické farnosti sešlo nakonec bezmála třicet.

Na SDM v Kolíně n/Rýnem jsme se na společenství mládeže připravovali celý rok. Modlili jsme se za probíhající přípravu, zdárný průběh setkání, účastníky a pořádali „nábor“, když jsme si pouštěli záznamy z minulých setkání mládeže se Svatým otcem nebo diskutovali o tom připravovaném nad fotkami přímo z našeho budoucího českého centra, kostela St. Agnes v centru Kolína.

Netrvalo dlouho a byl tu 10. srpen, den odjezdu. Mladí z naší diecéze se povětšinou účastnili předprogramu v německé diecézi Magdeburg.

Předprogram v magdeburské diecézi 11.8.-15.8.

Když jsme přešli německé hranice, dorazily všechny autobusy(8) do městečka Hälle. Všichni pěkně rozespinkaní a rozlámaní z autobusu byli za tuto zastávku rádi. Po tělesné rozcvičce jsme měli i rozcvičku duchovní. Tou byla bohoslužba. Po ní už zbývalo jen utišit hladové krky teplým jídlem, pokochat se dětskými průlezkami **J** a vyrazit do rodin, kde jsme měli být čtyři dny ubytovaní. V rodinách jsme byli po dvou, ale i po jednom. Každý den jsme se scházeli s ostatními. Na pestrosti těchto setkání přidávalo i to, že nás bylo více národností pohromadě.

Druhý den, ten pro mnohé fyzicky nejnáročnější, byl dnem sociálním. Mohli jsme si vybrat, co bychom chtěli dělat (např. okopávat hroby, uklízet po povodních nebo se starat o postižené lidi). My jsme si chtěli zahrát na zahradníky, a tak jsme se rozhodli pro sázení kytek v tamějším parku. Fyzické síly docházely sice už po dvou hodinách práce, ale díky soudržnosti jsme vytvořili přímo umělecké dílo. Skoro jako zahradníci **J**. Večer, stejně jako každý den tady, jsme se sešli, abychom se modlili, zpívali a do svých deníčků zapisovali zážitky z celého dne. Člověka tato setkání nabíjela duchovní energií, kterou bylo třeba čerpat.

Třetí den jsme všichni vyrazili do města Magdeburg. Někteří z nás museli jet vlakem, jelikož byli ubytováni v okolních farnostech. Když jsme dora-

zili, nahrnuli jsme se všichni do chrámu, kde probíhala mše sv. Byla to taková příprava na Kolín, akorát v menším provedení. Atmosféra ale malá nebyla. Byla velkolepá. Po mši přetrvávala na náměstí, kde navazoval další program (hudba, prohlídka města, aj.). Navečer jsme se vrátili do naší farnosti. Na tamní faře nám Němci uspořádali párty, kde jsme si užili mnoho legrace zvláště u her.

Poslední den mezi našimi skvělými hostiteli se u nás po mši sv. zpívalo, tančilo, hrálo divadlo. Potom nás majitel parku, který nám „zahradníkům“ byl za naši práci vděčný, provedl i po lázních, jež tam stály. A zbývalo už jen loučení, společná barbecue, trochu smutku z odloučení a očekávání....Byli jsme z předprogramu nadšení. Odváželi jsme si spousty zajímavých zážitků, setkání s mladými lidmi a také jsme načerpali hodně sil před naší velkou poutí....

Tereza H.

Přípravný týden v Kolíně nad Rýnem 11.8.-15.8.

Během celého roku před SDM se dával dohromady český přípravný tým. Tvořilo ho asi 150 lidí, kteří pro nás Čechy zajišťovali ubytování, stravování, zdravotnickou službu, informace, technické zázemí, hudbu, program, liturgii, atd. Vedoucím liturgické skupinky se stal P.Vláďa Brokeš. Z naší farnosti jsme se přípravě liturgie propůjčili ještě já, Petr Pošta a načas i Pepa Pejchal. Asi jako desetičlenná skupinka jsme se několikrát sešli, abychom společně pracovali na přípravě ranních a večerních modliteb, mší svatých, křížové cesty, aj. Ke konečnému domýšlení nedomyšleného, k přípravě ještě nepřipraveného sloužily ty dny, které ostatní z naší diecéze trávili v magdeburské diecézi. My jsme je trávili, až na P.Vládu, který musel šéfování naší skupinky předat jinému knězi a Kolín díky zlomené noze oželeť, pracovní už přímo v Kolíně nad Rýnem. Nejednalo se ale vždy jen o práci. Již zmíněných 150 „přípraváků“ se dokázalo i společně bavit, modlit a podpírat, když únava klepala na dveře. Ani jsme nevěděli jak, a bylo tu pondělí 15.8., tedy příjezdový den.

Lucka F.

Program v Kolíně nad Rýnem 16.8.-21.8.

Snad celý svět se začal sjíždět do tohoto krásného města, jemuž vévodí Dóm s ostatky Tří králů. Bylo vidět tolik vlajek! Tolik barev, tolik řečí, gest a tváří! XX. Světový den mládeže byl tady. Mot-

(Pokračování na stránce 11)

SVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

(Pokračování ze stránky 10)

tem se stala věta z Matoušova evangelia: „Přišli jsme se Mu poklonit.“

Čeští účastníci měli jednu velkou výhodu-měli možnost navštěvovat každé dopoledne český program a mši svatou. Hned v pondělí večer jsme se po mši sv. sloužené naším biskupem J.Kajnekem obdivovali orientálním průvodům Tří králů. Ti nám oznámili, že se jdou poklonit právě narozenému Králi. Svěřili nám, že hledají ještě čtvrtého krále, který měl jít s nimi. A tak jsme se vydali hledat taky. Čtvrtý král, o němž nám zpravodajové během celého týdne podávali informace z různých koutů světa, díky dobrým skutkům prokazovaným svým bližním přišel za Králem nakonec pozdě. Nestihl ho. Velice toho litoval, ale Král mu otevřel oči. Vždyť pokaždé, když pomohl tomu nejubožejšímu, pomohl jemu. Hlavní myšlenkou bylo, že jsme čtvrtého krále měli objevit i sami v sobě. Putování za čtvrtým králem provázely každodenní katecheze, slova na den, svědectví (např. dcery blahoslaveného Nikolause Grosse, volunteerů, kteří zasvětili jeden rok svého života církvi, aj.), diskuzní pořad nebo soutěž První signální.

Nebyla tu nouze ani o duchovní program. Oslavovat Boha jsme mohli při mších svatých, ozvláštněných liturgickým tancem, bohatým obětním průvodem nebo už i tím, že na nich bylo přítomno 11 biskupů a okolo 100 kněží. Ztišení mladí nalézali po celý den a noc v kryptě při adoraci. Výhodou bylo i to, že naše české centrum, kostel svaté Anežky, bylo zároveň centrem komunity Taizé, a tak jsme se mohli účastnit jejich zpěvů a modliteb.

V pátek večer vyvrcholil český program křížovou cestou o čtyřech zastaveních. Na její přípravě se mohl výtvarně podílet každý z nás. Byla provázena videoprojekcí, scénickým tancem mezinárodní skupiny Xaris, příjemnou hudbou a byla završena sestavením kříže, jehož části provázely jednotlivá zastavení. Zpříjemněním byla návštěva kardinála Bocardy, který nám přinesl požehnání od Svatého otce.

Kromě českého programu probíhalo bezpočet programů mezinárodních. Z těch největších: dvě úterní mezinárodní mše svaté (v Kolíně s kard. Meisnerem), čtvrtěční vítání

papeže na břehu Rýna, koncerty (Veka, Gen Rosso, atd.), muzikály, diskuze, workshopy.

Ta pravá pouť začala v sobotu dopoledne, kdy jsme se vydali na Marienfeld, místo setkání se Svatým otcem. Bylo úžasné volat spolu s miliónem jiných mladých: „Benedetto!“ I když v přímém přenosu vigilie v ČT nebyla vidět žádná česká vlajka, věřte, že jich tam bylo mnoho a hrdě vlály ve vzduchu, aby pozdravily papeže i Toho, komu jsme se přišli poklonit.

Po studené noci pod širým nebem nás čekala mše svatá s Benediktem. Po jeho požehnání jsme se vydali na náročnou cestu zpět do Kolína (pro někoho znamenala šlapat 22 km pěšky). Myslím, že přesto nikdo nelitoval.

Co dodat? Snad jen dojmy zúčastněných:

V Kolíně nad Rýnem na SDM se mi velice líbily večerní modlitby. Byly pro mě krásným povzbuzením do dalšího dne, protože v sobě skrývaly energii, která byla velice potřeba.

Petr

Celé setkání provázela milá přátelská atmosféra a neuvěřitelná soudržnost mladých lidí bez ohledu na národnost.

Vendula a Zuzka

Bylo úžasné vidět stadion plný nadšených mladých lidí z celého světa, ještě úžasnější však bylo, že všichni šli na mši! A co bylo na tom to nejkrásnější? Sešli jsme se tam, abychom našli KRISTA. A my HO našli!!!

Marcela

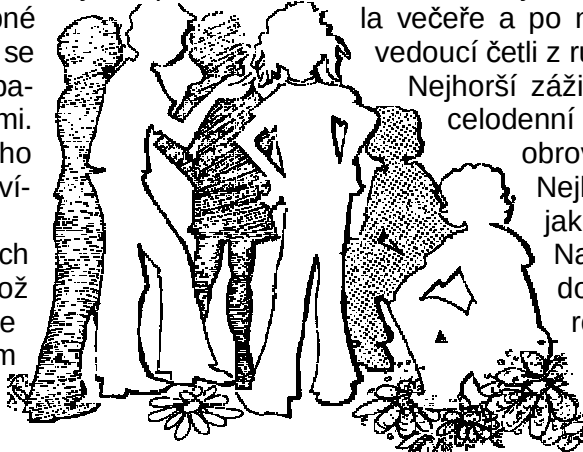

LETNÍ SKAUTSKÝ TÁBOR

V druhé polovině července se v krásné přírodě Orlických hor nedaleko Zemské brány konal **letní skautský tábor** našeho střediska. Během 14 dnů jsme měli možnost si v praxi vyzkoušet dovednosti, které jsme se naučili v průběhu roku. V celotáborové hře skautky putovaly časem od pravěku přes bloudění pyramidou, stavbou antického chrámu, umění renesance až do 2. světové války. V každém období získávaly přísady k výrobě léku na záchranu lidstva. Mladší světlušky se ocitly v pohádkovém světě, kde pomáhaly Popelce, Zlatovlásce, princů Bajajovi a dalším plnit nejrůznější úkoly. Skauti nám vylepšovali tábor dřevěnými stavbami a podnikali výpravy za poznáváním okolí. Společný celodenní výlet jsme podnikli k Pastvinské přehradě. Jelikož nám počasí docela přálo, mohli jsme pořádát závody na šlapadlech i drobné vodní bitvy. Zúčastnili jsme se mezinárodního přátelského zápasu ve volejbale s polskými dětmi. Využili jsme výhody domácího prostředí a dotáhli utkání do vítězného konce.

Bylo to 14 společně strávených dní ve skautském duchu, v jehož středu je Bůh, a těším se, že se zase společně sejdem v novém školním roce.

Karolína Kylarová

MINISTRANTSKÝ TÁBOR

Prvních čtrnáct prázdninových dní v červenci jsme se zúčastnili ministrantského tábora ve Sloupu u České Lípy. Tábor pořádal časopis *Tarsicius*, který jako ministranti, díky našim kněžím, pravidelně odebíráme. Chtěli bychom vás seznámit s průběhem tohoto tábora.

Den jsme zahájili ranním budíčkem o půl osmé, pak následoval nástup s rozcvičkou, po které jsme šli na mši svatou. Čtyři vybraní z nás ministrovali. Po snídani následovaly ministrantské schůzky, kde jsme si povídali o ministrování. Něco jsme již znali z pardubických schůzek od Petra Šabaky a něco jsme se dozvěděli nového. To, co jsme se učili, jsme si také vyzkoušeli. Potom následovala zábava jako různé hry, například plížená nebo mistrovství světa ve fotbale 2005.

Po celodenním zajímavém programu následovala večeře a po ní večerka, při které nám vedoucí četli z různých knížek pro kluky.

Nejhorší zážitek byl, když jsme šli na celodenní výlet na hrad Bezděz do obrovského kopce.

Nejlepší Adamův zážitek byl, jak jsme spali pod širákem. Na táboře se nám líbilo a doufáme, že se k nám příští rok někdo z ministrantů přidá.

Adam a Prokop
Netušilovi.

LETNÍ SETKÁNÍ „SPOLČA“ V JENÍKOVĚ

Čas prázdnin je skvělou příležitostí, kdy člověk může prožít řadu nevšedních zážitků. A pokud takové zážitky sdílíte se svými přáteli či blízkými, jsou pro vás nepochybně dvojnásob obohacující.

Toto si uvědomili i někteří mladí z pardubického farního společenství a rozhodli se, že poslední červenecový týden stráví na chatě „Jiřík“ v Jeníkově u Hlinska. Jeníkov je nevelká obec blízko Kameniček, proslavených působením malíře Antonína Slavíčka. V neděli odpoledne se tedy sešlo 10 nadšenců, kteří se vydali poznávat „cizí kraje“.

Vzhledem k tomu, že všichni více či méně spolupracují s klášterní scholou, mohli jsme toto setkání využít i jako malé letní soustředění. Stihli jsme nacvičit několik písní, kterými jsme pak obohatili liturgii při mši v místní kapličky. Rozhodně jsme však v jiných oblastech nezažili. Na řadu přišel pestrý program se spoustou her, v kuchyni to co chvíli vonělo nějakým dobrým jídlem a nechyběl ani malý výlet do Kameniček. Tam jsme navštívili Vojtěchův kopec, na jehož vrchu bylo jezírko, kde jsme se mohli příjemně osvěžit - došlo dokonce i na teplý oběd v přírodě.

Jeden večer jsme uspořádali velký oheň, u kterého jsme přivítali ty, kteří se za námi přijeli podívat (z Pardubic a blízkého okolí). Byli to kamarádi, jimž pracovní či jiné povinnosti neumožnili přijet na celý pobyt. Po táboráku následoval ještě společenský country večer a spokojené úsměvy na tvářích dávaly tušit, že se opravdu povedl.

Závěrem je třeba podotknout, že tyto dny byly skutečně zážitky „nabity“ a nebýt jednoho podvrtnutého kotníku a nedobrovolné návštěvy pohotovosti, nebylo by nic, co by se tomuto výletu dalo vytknout.

Za účastníky Martin a Zuzka

R Ů Z N É

VEČEŘADLA MARIÁNSKÉHO KNĚŽSKÉHO HNUTÍ

Dovolte abychom Vás poinformovali o mimořádné akci, která proběhla v posledním srpnovém týdnu.

Z ústředí MKH v Miláně přicestoval do České republiky Don Stefano GOBBI a vedl zde několik večeřadel. Konkrétně v Praze, Českých Budějovicích, Brně, Olomouci, Ostravě a Rožnově pod Radhoštěm.

My jsme se osobně zúčastnili večeřadla ve zcela zaplněném chrámu sv. Jakuba v Brně. Po adoraci před vystavenou Nejsvětější Svátostí následovala společná modlitba růžence a zasvěcení Panně Marii. Mši svatě předsedal spolu s dalšími asi desíti kněžími osobně Don Gobbi. Ve svém kázání zdůraznil význam osobního zasvěcení Panně Marii a svědectví životem, který nepodléhá trendům současné ateistické společnosti. Rovněž vybízel k zakládání večeřadel v jednotlivých rodinách (formou společné modlitby růžence, rozjímání a zasvěcení se Panně Marii) pro upevnění prožívání víry ve společenství rodiny.

Rodina Netušilova

Úplně obyčejný příběh...

Pracuji v jednom obchodě uprostřed města. Já a devět kolegů. Ani jeden není věřící. Všichni jsou mladší než já. Když někdy přijde řeč na víru, jsou velice skeptičtí, typické děti tohoto světa, řeklo by se.

Minulý týden přišel na prodejnu jeden muž s rodinou. Znáám ho, potkávám ho v kostele. Něco si u nás koupil a pak zamířil k jednomu kolegovi. Ten se ho ptal, co si přeje. Odpověděl, že nic, že on má naopak něco pro toho mého kolegu. Vytáhl peněženku a dal mu stokorunu, s vysvětlením, že mu tenhle kolega minule špatně vrátil.

Kolega se poděkoval a řekl, „to jste teda frajer!“. A řeknu vám, že jsem měl krásný celý zbytek toho těžkého dne a bylo mi moc příjemné, že se snažím taky patřit k těmhle „fajerům“.

Je to opravdu jen úplně obyčejný příběh, ale uvědomil jsem si, že právě z takových zdánlivých maličkostí se rodí věci veliké, věci, které nás převyšují.

Děkuji vám, pane, za váš čin. Možná, že tomu mému kolegovi ukázal cestu.

Jiří Jakoubek

RECITÁL EVY HENYCHOVÉ 30. ZÁŘÍ 2005

Nevím, kolik z vás si pamatuje televizní seriál My holky z městečka (nebo kolik ho o letošních prázdninách sledovalo). Pokud takoví jsou, nemohli si nevšimnout malé kytaristky Jarky.

A nevím ani, kolik z vás ví, čím se tahle, mezitím vyrostlá, „holka z městečka“, zabývá teď.

Poznat to máte jedinečnou příležitost **30. září v 19 hodin v kostele Zvěstování Panny Marie.**

Věřte, že to opravdu stojí za to. Všechny vás srdečně zveme, protože, řečeno slovy jedné její písně:

To, co uslyšíš, Tě možná překvapí.
To, co pochopíš, to není tajemství
To, co uvidíš, je totiž přesně to,
co nikdy v televizi neuvidíš...

Zvou P. Vladislav a Jiří Jakoubek

SCHOLA Z KLÁŠTERNÍHO KOSTELA TĚ ZVE DO SVÝCH ŘAD!

Opět po dvouměsíční odmlce Vás srdečně zdravíme, především ty, kteří jsou pravidelnými účastníky dětských mší sv. v klášterním kostele a nově i čtvrtečních večerních mší u sv. Jana. Chceme znovu vybídnout ke spolupráci ty z Vás, kteří máte jakékoli hudební nadání (ať už dar hry na nějaký hudební nástroj nebo dar zpěvu), abyste ztratili ostych a přišli mezi nás.. Nejsme skupina „hudebních profíků“, máme zkrátka radost z hudby a z toho, že touto cestou můžeme chválit a oslavovat Pána. Vítejte tedy kohokoli, kdo si nechce tuto radost nechat pro sebe a chce ji sdílet s námi..

Vzhledem k tomu, že se nám rozšířilo pole působnosti, máte i více možností, kdy se k nám připojit: zkoušíme **každý čtvrtek od 17 hod. v kostele sv. Jana** před večerní mší sv., pak v pátek **od půl šesté večer na faře** a v neděli ráno - **od 8.45 - v klášterním kostele** (v zimním období na faře). Každou neděli pak doprovázíme **dětské mše sv. od 10 hod.**

Muzikanti a zpěváci, zkrátka vy všichni, kteří máte hudbu rádi a chtěli byste se jí věnovat i touto formou, jste do našich řad srdečně zváni!!

Za scholu z klášterního kostela MARTIN BERAN

KALENDÁŘ

PRAVIDELNÉ AKCE

Út	Adorace	kostel sv. Jana	19 - 20 hod.
St	Cvičení maminek s dětmi	salesiánské středisko	9:15 hod.
Čt	Společenství mládeže	fara (sál)	19:00 hod.
Pá	Ministrantské schůzky	fara	14:30 hod.

DALŠÍ AKCE

Po 12.9.	Jan Franc - "EUCHARISTIE JAKO OBĚŤ" (zamyšlení nad úryvkem z knihy Benedikta XVI.)	kostel sv. Jana	18:00 hod.
St 14.9.	Seniorklub	farní sál	14:30 hod.
Čt 15.9.	Zápis mešních intencí	fara	7:00 hod.
Ne 18.9.	Poutní mše svatá v Kokešově		15:00 hod.
	Sbírka na církevní školství	při všech bohoslužbách	
Po 19.9.	V týdnu od 19.9. začíná výuka náboženství	fara	dle rozpisu
Čt 22.9.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
Pá 23.9.	Ministrantská schůzka	fara	14:30 hod.
St 28.9.	Slavnost sv. Václava - poutní slavnost u salesiánů (ostatní bohoslužby jako ve středu)	kaple sv. Václava kostel sv. Bartoloměje	8:30 hod. 9:00 hod.
	Příprava ke svátosti křtu dospělých	fara	19:00 hod.
Pá 30.9.	Koncert Evy Herychové	klášterní kostel	19:00 hod.
So 1.10.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana	po ranní mši sv.
	Den o řeholním životě (přihlášky zašlete na kat. centrum do HK do 15.9)	salesiánské středisko	9:00 hod.
Ne 2.10.	Poutní slavnost v Rosicích nad Labem		8:00 hod.
Po 3.10.	Začínají polední mše svaté	kostel sv. Jana	12:00 hod.
Út 4.10.	Pastorační rada	fara	19:30 hod.
	Příprava ke svátosti biřmování	fara	19:00 hod.
Čt 6.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD u kostelíčka	15:00 hod.
	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje kostel sv. Jana	8 - 16 hod. 16 - 18 hod.

Uzávěrka příštího čísla Farního zpravodaje bude 7. října, příští číslo vyjde 16. října 2005

Víte, že

text měděné tabulky na evangelijní straně kostela sv. Bartoloměje vedle oltáře Panny Marie zní takto:

Léta Páně 1643

5. prosince zemřel urozený a ctěný kněz Jan Stařechowský, děkan pardubický.

Tělo jeho zde do hrobu položeno, očekávajíc blažené vzkříšení z mrtvých.

Modleme se k Bohu za něho.

Narozeniny a svátky:

19.9. * Karel Kylar, trvalý jáhen

28.9. Václav

Zpravodaj

Pardubických farností sv. Bartoloměje a sv. Václava

Vydává se pravidelně jednou měsíčně v úterý v Kostelní ulici

Farní zpravodaj - nápady, návrhy, reakce
Vladislav Brokeš, Kostelní 92, Pardubice 530 02
marijano@volny.cz , www.farnost-pardubice.cz